

N.º de referencia	Nome químico	Número CAS n.º CE
1205	Residuos (alcatrán de hulla), destilación do aceite de creosota, se conteñen máis de 0,005 % p/p de benzo[a]pireno.	92061-93-3
1206	Aceite de creosota, fracción de acenafteno, aceite de lavado, se contén máis de 0,005 % p/p de benzo[a]pireno.	90640-84-9
1207	Aceite de creosota, se contén máis de 0,005 % p/p de benzo[a]pireno.	61789-28-4
1208	Creosota, se contén máis de 0,005 % p/p de benzo[a]pireno.	8001-58-9
1209	Aceite de creosota, destilado de elevado punto de ebulición, aceite de lavado, se contén máis de 0,005 % p/p de benzo[a]pireno.	70321-79-8
1210	Residuos do extracto (hulla), ácido de aceite de creosota, residuo de extracto de aceite de lavado, se conteñen máis de 0,005 % p/p de benzo[a]pireno.	122384-77-4
1211	Aceite de creosota, destilado de baixo punto de ebulición, aceite de lavado, se contén máis de 0,005 % p/p de benzo[a]pireno.	70321-80-1

1. Véxase o número de referencia 364 do anexo II.
2. Véxase o número de referencia 411 do anexo II.

Dous.—A primeira parte do anexo III modifícase como segue:

- a) Suprímese o número de referencia 19.
- b) No número de referencia 1a, na columna b, as palabras «Ácido bórico, boratos e tetraboratos» substitúense por: «Ácido bórico, boratos e tetraboratos, excepto a substancia número 1184 do anexo II».
- c) No número de referencia 8, na columna b, as palabras «m-e p-fenilendiamina, os seus derivados N-substituídos e os seus sales; derivados N-substituídos de o-fenilendiamina (1), coa excepción dos derivados enumerados en calquera outra parte do presente anexo» substitúense por: «p-fenilendiamina, os seus derivados N-substituídos e os seus sales; derivados N-substituídos da o-fenilendiamina (1), excluídos os xa mencionados neste anexo».

Artigo segundo. *Prazo de comercialización.*

A partir do 22 de agosto de 2006 non poderán ser comercializados produtos cosméticos que non se axusten ao establecido no artigo primeiro.

Artigo terceiro. *Prazo de venda ou cesión.*

A partir do 22 de novembro de 2006 non poderán ser vendidos ou cedidos ao consumidor final produtos cosméticos que non se axusten ao establecido no artigo primeiro.

Disposición derradeira primeira. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante esta orde incorpórase ao ordenamento xurídico interno a Directiva 2005/80/CE da Comisión, 21 do novembro de 2005, pola que se modifica a Directiva 76/768/CEE do Consello, relativa aos produtos cosméticos, para adaptar os seus anexos II e III ao progreso técnico.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Esta orde entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 24 de maio de 2006.

SALGADO MÉNDEZ

XEFATURA DO ESTADO

9957 *LEI ORGÁNICA 5/2006, do 5 de xuño, complementaria da Lei para a eficacia na Unión Europea das resolucións de embargo e de aseguramento de probas en procedementos penais, pola que se modifica a Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial. («BOE» 134, do 6-6-2006, e «BOE» 141, do 14-6-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica:

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A Lei 18/2006, para a eficacia na Unión Europea das resolucións de embargo e de aseguramento de probas en procedementos penais, establece no artigo 3 que os xuíces de instrución do lugar onde se encontren os bens ou os elementos de proba a que se refira a resolución xudicial estranxeira serán competentes para o seu cumprimento. Por este motivo, cómpre modificar a Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, que enumera as competencias dos órganos xurisdiccionais.

Así, débese engadir no número 1 do artigo 87 da citada lei a atribución aos xulgados de instrución da competencia para o cumprimento das solicitudes de adopción de medidas de embargo e aseguramento de probas recibidas das autoridades xudiciais doutro Estado membro da Unión Europea.

Artigo único. *Modificación do número 1 do artigo 87 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial.*

Engádese unha alínea g) ao número 1 do artigo 87 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, coa seguinte redacción:

«g) Da execución das medidas de embargo e aseguramento de probas transmitidas por un órgano xudicial dun Estado membro da Unión Europea que as acordase nun proceso penal, cando os bens ou os elementos de proba se encontren en territorio español».

Disposición derradeira primeira. Competencia estatal.

Esta Lei orgánica dítase en exercicio das competencias atribuídas ao Estado en materia de lexislación procesual polo artigo 149.1.6.^a da Constitución.

Disposición derradeira segunda. Entrada en vigor.

Esta lei orgánica entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades que cumpran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 5 de xuño de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

(Esta lei orgánica publícase tendo en conta a corrección de erros publicada no BOE núm. 141, do 14 de xuño de 2006.)

9958 LEI 17/2006, do 5 de xuño, da radio e a televisión de titularidade estatal. («BOE» 134, do 6-6-2006.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A Constitución, no seu artigo 20, garante valores de pluralismo, veracidade e accesibilidade co fin de contribuir á formación dunha opinión pública informada, e prevé a regulación por lei da organización e o control parlamentario dos medios de comunicación social dependentes do Estado.

A actividade dos medios de comunicación de titularidade pública débese rexer por un criterio de servizo público, o cal delimita a súa organización e financiamento, os controis a que quedan suxeitos, así como os contidos das súas emisións e as garantías do dereito de acceso.

O fin da presente lei é, por unha parte, dotar a radio e a televisión de titularidade estatal dun réxime xurídico que garanta a súa independencia, neutralidade e obxectividade e que estableza estruturas organizativas e un modelo de financiamento que lles permita cumprir a súa tarefa de servizo público con eficacia, calidade e recoñecemento público. Por outra, reforza a intervención do Parlamento e prevé a supervisión da súa actividade por unha autoridade audiovisual independente.

A lei recolle as principais propostas do informe elaborado polo Consello para a reforma dos medios de comunicación de titularidade do Estado creado polo Real decreto 744/2004, do 23 de abril. Asume a necesidade dunha reforma, para elevar as exixencias de neutralidade, transparencia e calidade; superar unha regulación insuficiente e anticuada; e establecer un mecanismo de financiamento estable e sustentado para adecuarse aos principios comunitarios de proporcionalidade e transparencia na xestión do servizo público de radio e televisión, evitando un proceso de financiamento de déficits correntes mediante o recurso ao endebedamento.

A reforma resulta inevitable nun contexto de desenvolvemento tecnolóxico, a aparición de novos operadores públicos autonómicos e privados, a difusión destes servi-

zos mediante o satélite e o cable, a súa coexistencia cos servizos da Sociedade da Información e a evolución cara a sistemas de transmisión dixital.

A lei desenvolve os seguintes principios básicos inspirados nas propostas do informe do Consello para a reforma dos medios de comunicación de titularidade do Estado.

En primeiro lugar, mantén a titularidade pública da radio e a televisión estatais.

En segundo lugar, reforza e garante a súa independencia, mediante un estatuto e órganos de control adecuados. Esta última tarefa confíase ás Cortes Xerais e a un organismo supervisor que se configura como autoridade independente que actúa con autonomía respecto das administracións públicas.

En terceiro lugar, confirma o seu carácter de servizo público, co obxectivo de conciliar a rendibilidade social que debe inspirar a súa actividade coa necesidade de dirixirse á máis ampla audiencia na súa programación, atendendo, así mesmo, a fins sociais, educativos e integridades.

En cuarto lugar, establece un sistema que garanta unha xestión económica ordenada e viable, baseada nun financiamento mixto, cunha subvención pública dentro dos límites marcados polas normas e os criterios de transparencia e proporcionalidade que establece a Unión Europea e uns ingresos derivados da súa actividade comercial suxeitos a principios de mercado. Así mesmo, establécese a posibilidade de incorporar regras adicionais sobre as limitacións de emisións publicitarias ás previstas para os operadores privados de televisión, que se concretarán nos contratos programa.

A lei define a función do servizo público estatal de televisión e radio, cunha programación de calidade e o fomento da produción española e europea, que incorpora a oferta de servizos conexas e interactivos. Encomenda esta función á Corporación RTVE e ás súas sociedades filiais encargadas da prestación directa do servizo público.

A lei prevé outras garantías de independencia para os profesionais dos medios públicos, como o Consello de Informativos, órgano de participación dos profesionais para asegurar a neutralidade e a obxectividade dos contidos informativos. Así mesmo, establece un Consello Aesor que encamiñe a participación dos grupos sociais significativos.

A lei crea a Corporación RTVE, unha sociedade mercantil estatal dotada de especial autonomía, suxeita no esencial á lexislación reguladora das sociedades anónimas e cuxo capital social será integramente estatal. A Corporación dispón de dúas sociedades filiais mercantís encargadas da prestación directa do servizo público: a Sociedade Mercantil Estatal Televisión Española, no ámbito dos servizos de televisión, conexas e interactivos; e a Sociedade Mercantil Estatal Radio Nacional de España, no ámbito dos servizos de radio, conexas e interactivos.

A organización da Corporación réxese pola regulación societaria e as especialidades que recolle esta lei. Os seus bens e dereitos serán en todo caso de dominio privado ou patrimoniais e o seu persoal rexeráse por relacións laborais, comúns ou especiais, suxeitas aos dereitos e deberes contidos no Estatuto dos traballadores.

A súa xestión corresponde a un Consello de Administración integrado por doce membros de designación parlamentaria: catro polo Senado e oito polo Congreso, dos cales dous serán propostos polas centrais sindicais máis representativas a nivel estatal e con representación na Corporación e nas súas sociedades. Os membros do Consello de Administración deberán contar con suficiente cualificación e experiencia para un desempeño profesional das súas responsabilidades; o seu mandato será de seis anos, salvo na súa primeira formación, con renovacións trienais por metades; quedan sometidos ao réxime mercantil, con determinadas especialidades que detalla esta lei; e a regras especiais de responsabilidade, comprendida a posibilidade